

Lieta C-460/20

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar
Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2020. gada 24. septembris

Iesniedzējtiesa:

Bundesgerichtshof [Federālā augstākā tiesa] (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2020. gada 27. jūlijs

Prasītāji un kasācijas sūdzības iesniedzēji:

TU

RE

Atbildētāja un atbildētāja kasācijas tiesvedībā:

Google LLC

Pamatlietas priekšmets

Prasība atsaistīt noteiktas, rezultātu sarakstā uzrādītas atsauces uz trešās personas tiešsaistes rakstiem, kuros ir identificējami prasītāji un daļā no tiem ievietotas prasītāju fotogrāfijas, un prasība nerādīt šīs fotogrāfijas tā saukto sīktēlu (“*thumbnails*”) veidā

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Savienības tiesību normu interpretācija, LESD 267. pants

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai ar datu subjekta tiesībām uz privātās dzīves neaizskaramību (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pants, OV C 202, 2016. gada 7. jūnijs, 389. lpp.) un tiesībām uz savu personas datu aizsardzību (Hartas 8. pants) ir saderīgi, no

Hartas 7., 8., 11. un 16. panta izrietošo atšķirīgo tiesību un interešu līdzsvarošanas kontekstā, kas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula, OV L 119, 4.05.2016., 1. lpp.) 17. panta 3. punkta a) apakšpunktu ir jāveic, pārbaudot personas lūgumu interneta meklēšanas pakalpojumu pārzinim atsaistīt atsauci, tādā situācijā, kad atsauce, kuras atsaistīšana tiek prasīta, sasaista ar saturu, kurā ir ietverti fakti apgalvojumi un uz šiem apgalvojumiem balstīti vērtējumi, kuru patiesumu datu subjekts noliedz, un kura likumība ir atkarīga no jautājuma par tajā ietverto fakti apgalvojumu patiesumu, pamatā ņemt vērā arī to, vai datu subjekts saprātīgā veidā – piemēram, izmantojot pagaidu noregulējuma pasākumu – varētu izmantot tiesiskās aizsardzības līdzekļus pret satura nodrošinātāju un tādējādi varētu vismaz sākt jautājuma par meklētājprogrammas pārziņa identificētā satura patiesumu provizorisku noskaidrošanu?

2. Vai situācijā, kad lūgums atsaistīt atsaucis ir izteikts interneta meklēšanas pakalpojumu pārzinim, kura meklētājprogramma, ja tiek meklēts pēc personas vārda, meklē fizisku personu fotogrāfijas, kuras trešās personas saistībā ar attiecīgās personas vārdu ir ievietojušas internetā, un tā atrastās fotogrāfijas savā rezultātu pārskatā rāda kā sīktēlus (“*thumbnails*”), no Hartas 7., 8., 11. un 16. panta izrietošo atšķirīgo tiesību un interešu līdzsvarošanas kontekstā, kas jāveic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (Datu aizsardzības direktīva, OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.) 12. panta b) punktu un 14. panta 1. punkta a) apakšpunktu/Vispārīgās datu aizsardzības regulas 17. panta 3. punkta a) apakšpunktu, pamatā ir jāņem vērā trešās personas sākotnējās publikācijas konteksts arī tad, ja, meklētājprogrammai parādot sīktēlu, gan tiek norādīta saite uz trešās personas tīmekļa vietni, tomēr tā nav konkrēti nosaukta un interneta meklēšanas pakalpojumi neuzrāda no tās izrietošo kontekstu?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Eiropas Savienības Pamattiesību harta, 7., 8., 11., 16. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK, 17. pants, 4. apsvērums

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti, 12., 14. pants

Atbilstošā judikatūra**- Tiesas judikatūra**

Spriedums, 2014. gada 13. maijs, *Google Spain* un *Google* (C-131/12, EU:C:2014:317)

Spriedums, 2019. gada 24. septembris, GC u.c. (Atsauču uz sensitīviem datiem atsaistīšana) (C-136/17, EU:C:2019:773)

Spriedums, 2019. gada 24. septembris, *Google* (Atsauču atsaistīšanas teritoriālā piemērojamība) (C-507/17, EU:C:2019:772)

Spriedums, 2019. gada 29. jūlijs, *Spiegel Online* (C-516/17, EU:C:2019:625)

Spriedums, 2019. gada 14. februāris, *Buivids* (C-345/17, EU:C:2019:122)

Spriedums, 2018. gada 7. augusts, *Renckhoff* (C-161/17, EU:C:2018:634)

Spriedums, 2016. gada 8. septembris, *GS Media* (C-160/15, EU:C:2016:644)

Spriedums, 2012. gada 16. februāris, *SABAM* (C-360/10, EU:C:2012:85)

Spriedums, 2011. gada 24. novembris, *Scarlet Extended* (C-70/10, EU:C:2011:771)

Spriedums, 2008. gada 16. decembris, *Satakunnan Markkinapörssi* un *Satamedia* (C-73/07, EU:C:2008:727)

- Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūra

Spriedums, 2018. gada 28. jūnijs – 60798/10, 65599/10 (*M. L.* un *W. W.* pret Vāciju)

Spriedums, 2018. gada 4. decembris – 11257/16 (*Magyar Jeti Zrt* pret Ungāriju)

Spriedums, 2017. gada 27. jūnijs – 931/13 (*Satakunnan Markkinapörssi OY* un *Satamedia* pret Somiju)

Spriedums, 2016. gada 2. februāris – 22947/13 (*Magyar Tartalomszolgáltatók Egyesülete* un *Index.hu Zrt* pret Ungāriju)

Spriedums, 2012. gada 7. februāris – 39954/08 (*Axel Springer* pret Vāciju)

Spriedums, 2012. gada 7. februāris – 40660/08 un 60641/08 (*Von Hannover* pret Vāciju [Nr. 2])

Īss pamatlītas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Prasītājs ieņem atbildīgus amatus dažādās sabiedrībās, kuras piedāvā finanšu pakalpojumus, vai arī ir to kapitāldaļu turētājs. Prasītāja bija prasītāja faktiskā dzīvesbiedre un līdz 2015. gada maijam – prokūriste vienā no šīm sabiedrībām.
- 2 Tīmekļa vietnē www.g...net (turpmāk tekstā – “g-net”) 2015. gada 27. aprīlī, 2015. gada 4. jūnijā un 2015. gada 16. jūnijā iznāca trīs raksti, kuros kritiski tika aplūkots šo dažādo sabiedrību ieguldījumu modelis. Turklāt 2015. gada 4. jūnija raksts ir ilustrēts ar trim prasītāja fotogrāfijām un vienu prasītājas fotogrāfiju. Raksti varēja radīt šaubas par ieguldījumu modeļa uzticamību, attēli – kontekstā ar rakstiem – varēja likt domāt, ka prasītāji bauda greznu dzīvi par svešu naudu. Saskaņā ar tīmekļa vietnes g-net likumiskajām norādēm tās pārvaldītāja ir *G-LLC*. Atbilstoši *G-LLC* sniegtajai informācijai tās uzņēmējdarbības mērķis ir “ar aktīvu informēšanu un pastāvīgu pārredzamību sekmēt krāpšanas novēršanu ekonomikā un sabiedrībā”. Dažādās publikācijās tiek kritiski ziņots par *G-LLC* uzņēmējdarbības modeli, tostarp, izsakot pārmetumu, ka tā mēģinot šantažēt uzņēmumus, vispirms publicējot nelabvēlīgus rakstus un pēc tam piedāvājot šos rakstus dzēst vai attiecīgi nepieļaut nelabvēlīgu rakstu publicēšanu, par to saņemot tā saukto aizsardzības naudu.
- 3 Atbildētājas meklētājprogrammā ievadot prasītāju vārdus un uzvārdus – gan atsevišķi, gan saistībā ar konkrētu firmu nosaukumiem – tās meklēšanas rezultātu sarakstā uzrādījās 2015. gada 4. jūnija un 2015. gada 16. jūnija raksti un saites uz tiem, ievadot konkrētas firmas nosaukumu, tās meklēšanas rezultātu sarakstā uzrādījās 2015. gada 27. aprīļa raksts un saite uz to. Prasītāju fotogrāfijas, kas bija ietvertas 2015. gada 4. jūnija rakstā, atbildētāja turklāt savā attēlu meklēšanas rezultātu sarakstā uzrādīja kā sīktēlus (“*thumbnails*”); tas tā vairs nav kopš 2017. gada septembra. Kopš 2018. gada 28. jūnija tīmekļa vietnē g-net vairs nav pieejami arī saistītie raksti.
- 4 Iepriekšējās instancēs tika noraidīta prasība, kuru prasītāji izvirzīja ar mērķi, lai no atbildētājas rezultātu saraksta tiktu izņemti atbildētājas meklēšanas rezultāti un sīktēli. Apelācijas tiesa uzskatīja, ka prasītāju personas datu apstrāde, ko ir veikusi atbildētāja, esot notikusi likumīgi un tādēļ prasījumu nevarot balstīt uz Regulas 2016/679 17. pantu. Lietas dalībnieku atšķirīgo tiesību un interešu līdzsvarošanas kontekstā, kas jāveic saskaņā ar Regulas 2016/679 6. panta 1. punkta f) apakšpunktu, pamatā uzmanība esot jāpievērš meklētājprogrammas specifiskajai darbībai un īpašajai nozīmei saistībā ar interneta izmantojamību. Tā kā meklētājprogrammas pārvaldītājam sistemātiski neesot juridisku attiecību ar rezultātu sarakstā identificētā satura autoriem, noskaidrot un vērtēt faktu kopumu tādēļ neesot iespējams, neņemot vērā satura nodrošinātāja nostāju, un tā kā meklētājprogrammas pārvaldītāja rīcībā esot tikai datu subjekta informācija, meklētājprogrammas pārvaldītājam īpašs pienākums rīkoties esot tikai tādā gadījumā, ja, balstoties uz datu subjekta konkrētu norādi, viņam kļūst zināms par acīmredzamu un uzreiz skaidri identificējamu tiesību pārkāpumu. Šie principi pēc analogijas esot spēkā, ja meklētājprogrammu izmanto vienīgi attēlu meklēšanai.

- 5 Ciktāl jautājums skarot apgalvotā fakta patiesumu, pienākums sniegt paskaidrojumus un pierādījumus esot pretenziju izvirzītājiem, tātad prasītājiem. Tā kā prasītāji gan esot apgalvojuši, ka par viņiem izklāstītie fakti un sniegtie vērtējumi esot nepatiesi, bet to neesot pierādījuši, atbildētājam neesot iespējams galīgi novērtēt saistīto saturu. Tādēļ atbilstoši “acīmredzama un uzreiz skaidri identificējama tiesību pārkāpuma” kritērijam atbildētājam neesot bijis pienākums atsaistīt attiecīgos meklēšanas rezultātus. Arī saistībā ar sīktēlu veidā uzrādītajām fotogrāfijām nekā neliecinošs par acīmredzamu un atbildētājam skaidri identificējamu tiesību pārkāpumu.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 6 Tas, vai iesniedzējtiesā izskatāmā kasācijas sūdzība var tikt apmierināta, ir atkarīgs no Savienības tiesību interpretācijas. Regula 2016/679 saistītiem uz trim minētajiem rakstiem ir piemērojama laika ziņā, materiāli un teritoriāli. Prasītāju tiesības uz pastāvīgu apstrīdēto meklēšanas rezultātu atsaistīšanu ietilpst Regulas 2016/679 17. panta 1. punkta darbības jomā. Sīktēliem ir piemērojams Direktīvas 95/46 12. panta b) punkts un 14. panta 1. punkta a) apakšpunkts, jo atbildētāja sīktēlus katrā ziņā vairs neuzrādīja jau kopš 2017. gada un tādējādi – kopš laika perioda pirms Regulas 2016/679 spēkā stāšanās. Iesniedzējtiesa uzskata, ka Vispārīgajā datu aizsardzības regulā un Datu aizsardzības direktīvā ir līdzīgi atsaistīšanas nosacījumi. Tādēļ iesniedzējtiesa lūdz uz otro jautājumu par attēlu atsaucēm atbildēt uzreiz arī Vispārīgās datu aizsardzības regulas kontekstā.

Par pirmo prejudiciālo jautājumu

- 7 Saskaņā ar Regulas 2016/679 17. panta 3. punkta a) apakšpunktu tās 17. panta 1. punktu nepiemēro, ja meklētājprogrammas pārvaldītāja veiktā datu apstrāde ir nepieciešama, lai īstenotu tiesības uz vārda brīvību un informāciju. Tiesības uz personas datu aizsardzību nav absolūta prerogatīva, bet gan, kā norādīts attiecīgās regulas 4. apsvērumā, tās ir jāņem vērā saistībā ar to funkciju sabiedrībā un jālīdzsvaro ar citām pamattiesībām saskaņā ar samērīguma principu. Šī pamattiesību līdzsvarošana ir jāveic, no vienas puses, pamatojoties uz visiem faktoriem, kam ir nozīme konkrētajā lietā, un ņemot vērā datu subjekta (prasītāju) pamattiesību aizskārums smagumu, un, no otras puses, ņemot vērā atbildētājas pamattiesības, tās lietotāju un sabiedrības intereses, kā arī apstrīdētajās rezultātu atsaucēs identificētā satura autoru pamattiesības.
- 8 Līdzsvarošanas pamats ir atbildētājas meklēšanas pakalpojumu norise. Proti, tas ir atsevišķs datu apstrādes process, kas tādējādi arī attiecībā uz ar to saistītiem pamattiesību ierobežojumiem ir jāvērtē autonomi. Jautājums par saistīšanas likumību ir autonomi jautājums līdztekus jautājumam par satura nodrošinātāja sagatavoto saistīto rakstu publicēšanas likumību.

- 9 Izskatāmajā lietā prasītāji savu prasījumu atsaistīt atsaucēs pamato, izvirzot apgalvojumu, ka izteikumi, kas ietverti trijos saistītajos rakstos, esot nepatiesi. Atbildēja paūz viedokli, ka tā nevarot novērtēt apstrīdēto izteikumu patiesumu.
- 10 Ņemot vērā, ka attiecīgie izteikumi aizskar datu subjektu pamattiesības uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību, kas noteiktas Hartas 7. un 8. pantā, Regulas 2016/679 17. panta 3. punkta a) apakšpunktā prasītā līdzsvarošana ir atkarīga no tā, vai faktu apgalvojumi saistītajos rakstos, ir patiesi. Gadījumā, ja tie ir patiesi, sabiedrībai būtu pamatota interese iegūt informāciju un meklētājprogrammas pārvaldītāja, satura nodrošinātāja un lietotāju intereses, kuras aizsargā pamattiesības, būtu pārākas par prasītāju interesēm, kuras aizsargā Hartas 7. un 8. pants.
- 11 Atbildētājam nebija informācijas par prasītāju apstrīdēto faktu apgalvojumu patiesumu un tādēļ atbildētāja, vērtējot pieteikumu par atsauču atsaistīšanu, nespēja veikt atšķirīgo tiesību un interešu, kas, no vienas puses, izriet no Hartas 7. un 8. panta, un, no otras puses, izriet no Hartas 11. un 16. panta, līdzsvarošanu, kas tai bija jādara.
- 12 Tādēļ jautājums, vai atbildētājam bija jāizpilda prasītāju lūgums atsaistīt atsaucēs, ir atkarīgs no tā, vai prasītājiem būtu bijis pienākums iesniegt pierādījumus, ka apstrīdētie apgalvojumi ir nepareizi, vai vismaz norādīt konkrētus faktus par apgalvojumu neatbilstību patiesībai, vai arī atbildētājam būtu bijis jāuzskata par pareizu prasītāju apgalvojums, ka apstrīdētie faktu apgalvojumi ir nepatiesi, vai jānoskaidro fakti.
- 13 Pēc iesniedzējtiesas domām, nevar uzskatīt, ka nosacījumi iespējamai atsauču atsaistīšanai ir izpildīti jau tādēļ vien, ka sākotnēji atbildētājas rezultātu sarakstā identificētie raksti kopš 2018. gada 28. jūnija vairs nav pieejami tīmekļa vietnē g-net. Proti, šie raksti atkal var tikt ievietoti internetā.
- 14 Savienības tiesībās nav noskaidrots 12. punktā minētais pamatjautājums lietā, kādi pienākumi ir katram lietas dalībniekam, ja lūguma atsaistīt atsaucēs kontekstā viņu starpā ir strīds par meklētājprogrammas identificētā satura patiesumu.
- 15 Ņemot vērā, ka, pirmkārt, datu subjekta tiesības izteikt iebildumus nav beznosacījuma, un, otrkārt, interneta meklēšanas pakalpojumiem ir būtiska nozīme šī plašsaziņas līdzekļa izmantošanā, nav pieņemams shematisks risinājums, kas vienpusēji paredz pienākumu meklētājprogrammas pārvaldītājam vai datu subjektam. Gluži pretēji, šādās situācijās pretnostatītās tiesības un intereses, kas, no vienas puses, izriet no Hartas 7. un 8. panta, un, no otras puses, izriet no Hartas 11. un 16. panta, ir savstarpēji vienlīdzīgi jālīdzvaro.
- 16 Ja tādā kā izskatāmajā lietā uzskatītu, ka datu subjektam ir pienākums pierādīt meklētājprogrammas pārvaldītājam saistītā satura neatbilstību patiesībai, viņam būtu jāsniedz meklētājprogrammu pārvaldītājam detalizēts skaidrojums individuālo tiesību jomā, iespējams, īpaši jutīgā jomā, un tomēr viņš saskartos ar nespējas noskaidrot lietas apstākļu risku. Īpaši nozīmīgs šāds risks būtu saistībā

ar negatīva fakta pierādīšanu, tātad, ja datu subjektam būtu jāpierāda, ka viņš kaut ko nav darījis. Šādos gadījumos Regulas 2016/679 17. panta 1. punktā paredzētās tiesības uz atsauces atsaistīšanu praktiski zaudētu savu nozīmi.

- 17 Turpretim, ja meklētājprogrammas pārvaldītājam, lemjot par lūgumu atsaistīt atsauces, būtu jāuzskata par pareizu datu subjekta apgalvojums par fakta neatbilstību patiesībai, šādā gadījumā pastāvētu risks, ka patiesus faktiskos apgalvojumus, par kuriem sabiedrībai ir pamatota interese iegūt informāciju un kuru publicēšana, ievērojot apgalvoto faktu patiesumu, neapšaubāmi būtu pieņemama, meklētājprogramma būtiskā apjomā neuzrādītu un tie sabiedrībai būtu pieejami tikai ar lielām grūtībām. Tādējādi tiktu pārkāptas satura nodrošinātāja tiesības uz vārda brīvību un informācijas izplatīšanu, kuras aizsargā Hartas 11. pants, un sabiedrības intereses piekļūt šai informācijai.
- 18 Tādēļ shematisku risinājumu vietā var izmantot tikai starpniecības risinājumu. Tā, piemēram, meklētājprogrammas pārvaldītājam varētu noteikt pienākumu noskaidrot un novērtēt attiecīgos faktus, īstenojot informēšanas un izņemšanas procedūru, kurā sistemātiski ietilpst nepieciešamība saņemt atbildīgā satura nodrošinātāja atzinumu. Taču arī pašam datu subjektam varētu tikt noteikts pienākums vismaz provizoriski, t.i., pagaidu noregulējuma ceļā, likt noskaidrot meklētājprogrammas pārvaldītāja identificētā satura patiesumu, tomēr tikai tādā gadījumā, ja atbilstoši individuālā gadījuma konkrētajiem apstākļiem no datu subjekta var saprātīgi prasīt uzsākt pagaidu noregulējuma tiesvedību pret satura nodrošinātāju.
- 19 Iesniedzējtiesa sliecas atbalstīt pēdējo minēto pieeju, proti, datu subjekta vēršanos pie satura nodrošinātāja, lai noskaidrotu saistītā satura atbilstību patiesībai. Proti, uz jautājumu par satura atbilstību patiesībai var atbildēt tikai, sadarbojoties satura nodrošinātājam un datu subjektam. Meklētājprogrammas pārvaldītājs gan ir tieši atbildīgs no datu aizsardzības tiesību viedokļa, tomēr saistītā satura kontekstā viņš ir vienkāršs starpnieks. Tātad datu subjekta sākotnēja vēršanās pie satura nodrošinātāja attiektos tikai uz tādām situācijām, kurās, izskatot lūgumu atsaistīt atsauces, tiesa, kura izskata lietu, nevar noskaidrot jautājumu par meklētājprogrammas pārvaldītāja saistītās informācijas patiesumu, lai datu subjekta un meklētājprogrammas pārvaldītāja kontekstā vispārēji līdzsvarotu tiesības un intereses, kas izriet no Hartas 7., 8., 11. un 16. panta.

Par otro prejudiciālo jautājumu

- 20 Ja attēlu meklētājprogrammas pārzinis, kā atbildētāja izskatāmajā lietā, pašas programmas izveidotajā meklēšanas rezultātu pārskatā uzrāda tā sauktos sīktēlus attēliem, kurus programma internetā ir atradusi saistībā ar meklēto vārdu, šādā gadījumā tā ir patstāvīga piekļuves nodrošināšana šiem attēliem un patstāvīga datu apstrāde. Patstāvīga attēlu atveidošana meklētājprogrammas rezultātu pārskatā pati par sevi neļauj nojaust oriģinālpublikācijas kontekstu, sīktēls, kas saistīts ar saiti rezultātu sarakstā, konteksta ziņā drīzāk ir vērtējams kā neitrāls.

- 21 No Hartas 7., 8., 11. un 16. panta izrietošo tiesību un interešu līdzsvarošanai, kas jāveic saskaņā ar Direktīvas 95/46 12. panta b) punktu un 14. panta 1. punkta a) apakšpunktu un Regulas 2016/679 17. panta 3. punkta a) apakšpunktu, būtiski ir tas, vai šajā sakarā ir jāņem vērā tikai šis konteksta ziņā neitrālais sīktēls vai arī attēla publicēšanas sākotnējais konteksts.
- 22 Iesniedzējtiesa arī attēlu kontekstā norāda uz to, ka, pēc tās domām, laika ziņā nevar uzskatīt par izpildītiem nosacījumus saistībā ar prasītāju lūgumu atsaistīt atsauces.
- 23 To, ka principā ir jāņem vērā sākotnējās publikācijas konteksts, vispirms apliecina fakts, ka sīktēli galu galā ir saites izveidošana ar trešās personas tīmekļa vietni. Zinošam attēlu meklētājprogrammas vidusmēra lietotājam ir skaidrs, ka meklētājprogrammas rezultātu pārskatā apkopotie sīktēli attiecīgi ir tikuši atlasīti no trešo personu publikācijām un tajās parasti ir publicēti noteiktā kontekstā.
- 24 Pret trešās personas sākotnējās publikācijas konteksta vērā ņemšanu, izvērtējot tiesības lūgt atsaistīt atsauci, liecina fakts, ka meklētājprogrammas pārziņa darbība ir jāvērtē autonomi. Interneta meklēšanas pakalpojumu sniedzējs veicina tā identificēto attēlu tālāku izplatīšanu visā pasaulē, padarot tos pieejamus ikvienam interneta lietotājam, kurš veic meklēšanu pēc attiecīgās personas vārda.
- 25 Tādēļ, atsevišķi aplūkojot, nozīmīgs kļūst fakts, ka attēla publicēšanas sākotnējo kontekstu gan var noskaidrot, izmantojot vairākas izveidotās saites, tomēr, parādot sīktēlu, konteksts netiek norādīts un arī citādāk nav nojaušams. Autonomi vērtējot meklētājprogrammas pārziņa darbību, ir jāņem vērā, ka katrā ziņā attēlu meklēšanas pakalpojumu virspusīgs lietotājs aplūko vien sīktēlus, neinteresējoties par attēlu izcelsmi un ar to saistīto atsevišķo attēlu iekļaušanos sākotnējā kontekstā. Pilnībā atveidojot attēlus kā sīktēlus, meklētājprogrammas pārzinis tos atbrīvo no attiecīgā konteksta un parāda tos – izbeidzot savu kā vienkārša starpnieka statusu – savā tīmekļa vietnē izolēti kā savu saturu. Šī iemesla dēļ šķiet likumsakarīgi, vērtējot meklētājprogrammas pārziņa datu apstrādes likumību, veicamo līdzsvarošanu balstīt tikai uz tiesībām un interesēm, kas izriet no paša sīktēla.
- 26 Iesniedzējtiesa uzskata, ka pēdējais minētais viedoklis ņem vērā personas tiesības uz sava attēla aizsardzību, jo šīs tiesības pirmām kārtām paredz, ka datu subjekts nosaka piekļuvi savam attēlam, kas it īpaši ietver iespēju noraidīt attēla izplatīšanu.